ఎదురుతిరిగిన మంత్రం

★ గౌడవర్తి భాస్కరరావు ★

అది పల్లెటూరు పెద్ద బ్రాహ్మణ గ్రామం. అందులోనూ అందరూ బీరకాయ పీచులాగ బంధుత్వ వాసన ఉన్నవారు, మంచి పండితులు, మంత్రవేత్తలు, ఎక్కువగా యిక్కడున్నంతమంది మరెక్కడాలేరంటే అతిశయోక్తిలేదు. ఇక్కడ ఒక ఎలిమెంటరీ స్కూలుకూడా ఉంది.

మరి ఊళ్ళో స్కూలుందనే మేనల్లుడనే అభిమానంతోనో సుబ్రహ్మణ్య శాస్త్రిగారు 15 మైళ్ళ దూరంలో ఉండి చిన్నస్కూలులో ఉపాధ్యాయుడుగా ఉంటున్న నరసింహం గారికి జాబు వ్రాశారు:—

ఈ ఉత్తరము చూచిన వెంటనే వెనుకముందు ఆలోచించక తక్షణం బయలుదేరి రమ్మనీ యిక్కడే ఎలిమెంటరీ స్కూలులో ఒక పోస్టు ఖాళీగా యుందనీ నీకేయిచ్చేలా అన్ని ప్రయత్నాలూ చేసి యుంచాననీ, భూమి కవులుకు యివ్వడం వలన పాడైపోతోందనీ అంచేత యిక్కడే ఉద్యోగము చేసుకుంటూ ఆ 5 ఎకరాలు కాంట్రవిదగ్గరుండి చూచుకుంటూ హాయిగా ఉండ వచ్చునీ వెంటనే బయలుదేరి రమ్మనీ మేనల్లుడికి సుబ్రహ్మణ్యశాస్త్రిగారు జాబు వ్రాశారు.

ఆ జాబు చూసుకుని నరసింహం మేష్టరుగారు ఎగిరి గంతేసి పట్టరాని సంతోషంతో పూర్వ కట్టుబట్టలతోనే దేముడూ దెయ్యమూ అంటూ తులసెమ్మ వద్దయున్న భార్య రుక్మిణమ్మ వద్దకు వెళ్ళి సంగతంతాచెప్పి మరునాడే మంచిదవటం చేత ప్రయాణం కడతాడు—

ఊళ్ళో జేరింది మొదలు తాతలవాసన యింకా ఉన్నట్టుగా తాతగారిలాగ నరశింహంగారు కూడా మాత్రలు నలపడం మొదలు పెట్టాడు. ఒకమూల స్కూలు ఒక మూల స్వంత వ్యవసాయం. వేరివీళ్ళకు చప్పిళ్ళు తోడని ఒకరు రాకపోతే ఒకరు ఏ జబ్బులోనైనా ఐదో పదో ఇవ్వక పోతారా అని వైద్యంకూడా సాగిస్తున్నాడు— రోజులు వెడుతూన్న కొలదీ పిసినారితనం ఎక్కువకాజొచ్చింది. స్కూల్లో పిల్లలని— దూడ తెమ్మనీ ఆకులు తెమ్మనీ కూరలు తెమ్మనీ వేపుకు తినే వాడు. చదివినా, చదవకపోయినా. పరీక్షలో నాలుగు మార్కులు అయినా వేయకపోతాడా అని యింటి దగ్గర తల్లి దండ్రులవి నచ్చ చెప్పి స్కూలు పిల్లలు నరశింహం మాష్టరుగారు అడిగిన వన్నీ అడగడం తడువుగా తీసుకొచ్చి [illegible]స్తూండే వారు.

అప్పుడే నరశింహంగారు ఈ వూరువచ్చి ఐదు సంవత్సరాలు పూర్తయింది. సంసారంకూడా పెద్దదయింది. యిద్దరు ఆడపిల్లలు, ముగ్గురు మొగ కుఱ్ఱవాళ్ళు.

స్కూలు విడిచిపెట్టింది మొదలు దారిలో పురుగుముట్టుకుందన్నా, యింకోరోగమన్నా - తెలిసినా, తెలియకపోయినా అందరికన్న పెద్ద మంత్రవేత్తలాగ వెళ్ళి నాకు తెలుసునంటూ మంత్రాలు వేస్తూండటం జరుగుతూండేది. ఊళ్ళో వాళ్ళు ఏదో పాటివాడు వాడికి మంత్రాలువస్తే ఎవరికి రాకపోతే ఎవరికి పిల్లలున్నవాడు - ఈ పేరుతో నాలు గణాలు సంపాదించుకుంటున్నాడు అని నరసింహంగారికి అడ్డు తగిలేవారుకాదు. కారణం బీరకాయపీచు గ్రామం అవడంచేత. అందులోను స్కూలు టీచరు కూడాను.— ఊళ్ళో పెద్దలందరికీ తెలుసు నరసింహంగారి మంత్రశక్తి మాత్రశక్తి - యిదంతా హైతకమని కూడా అక్కడక్కడ భోజనాల పంక్తులలో చెవులు కొరుక్కున్న రోజులుకూడా ఉన్నాయి. అంతవరకూనే అవి,

సరే దాంతోపాటు నరశింహంగారు తోటలోకి వెళ్ళిందిమొదలు తోటకాపలా వాళ్ళని తోట సరిహద్దునకాపురా యున్నవారినీ అస్తమానమూ -

'ఏరా యిక్కడ మోపు కదిలినట్టుందే'

'యిక్కడ - గడ్డితరిగిందే'

'దున్నిన చెలకలోంచి ఎవరు నడిచారు, యిదిగో అడుగుల గుర్తు కనిపిస్తున్నాయే' అని ఏవేవో అంటూ - అనుమానపడుతూ — అస్తమానము తోటవాళ్ళని వేపుకుతినేవాడు. తిట్టేవాడు బెదిరించేవాడు, పయిల కుర్రాళ్ళని గిలక పువ్వు తిరగేసి బాదినరోజులుకూడా లేకపోలేదు- ఎదురుగుండా తిట్టేవారు కొందరు - చాటుగుండా తిట్టేవారు కొందరు యిలాగ నానా బాధపడుతుండేవారు తోటలవాళ్ళు-

ఒకరోజున అందులోనూ శనివారం, ఒంటిగంటకే స్కూలు విడిచేశారు. యింటికి వెళ్ళకుండగా తిన్నగా తోటకి బయలుదేరాడు. నరసింహంగారు,

తోటలో ఎవరివో దూడలు. బీడులోపడి పచ్చగడ్డిని మేసేస్తున్నాయి.

ఆ అదృశ్యం చూశాటప్పటికి మాష్టరుగారి గుండెల్లో మంటలు బయలుదేరాయి. యింక సహించలేకపోయాడు.

తనలోతాను ఒకమారు ప్రశ్నించుకొన్నాడు. ఎన్నాళ్ళని వూరుకోవడం? యితర రైతుల, దూడలు మన బీడు మేసేస్తుంటే మన గతేం కాను. ఇప్పుడు వూరుకుంటే మరీ లోకువ అయిపోతుంది. ఏదోఒకటి చేయవలసిందే!— ప్రశ్నించుకుని తిన్నగా తోటలో ప్రవేశించాడు.

ఎవ రున్నారు తోటలో? నోరులేని దూడలు తలవంచుకొని పచ్చగడ్డి మేస్తున్నాయి. మండుతూన్న హృదయంతో మాష్టరుగారు అన్ని దిక్కులకీ తేరి పారజూచాడు- ఎక్కడా ఎవరూ కనబడలేదు, దూడల్ని కొడదామనుకొన్నాడు, జాలి కలిగింది. నోరులేని జంతువులని బొంద్రికి తోలుదామా అనుకొన్నాడు. అయ్యో బాబోయ్!— బొంద్రీకే! మన కెందుకు ఈ సంత అనుకుని కోపం పట్టలేక:

'ఏమి టనుకుంటున్నారో నా తడాఖా వెధవలు. తలుచుకున్నానంటే నిలువునా పశువుల ప్రాణాలు మనుష్యుల ప్రాణాలు తీసేయకలను, నా చేతిలో మంత్రా లున్నాయి మందు లున్నాయి' అంటూ భయం కలిగిద్దామనే యుద్దేశ్యంతో గట్టిగా తిట్టడం మొదలుపెట్టాడు నరసింహంగారు.

ప్రొంత పరకా పోయి ప్రక్కని దాక్కున్న పైల కుర్రాళ్ళు యివతలికివచ్చి:

పరాపరా నవ్వుతూ .

'తెలుసు తెలుసు మీ మంత్రాలూ, మీ మందులూ ఏరినించిపిస్తాపు. చంపుతూస్తాము. అంటూ పైలవాళ్ళు దూడల్ని తోలుకపోయారు. దాంతోనిలువునా మండిపోయాడు నరశింహంగారు. సహించలేకపోయాడు. తిన్నగా వెళ్ళి కనితిరా బాదాడు ఓపైలకుర్రాడిని.

సరే ఇంక చెప్పక్కర్లేదు. కొంపలంటుకున్నాయి. మరునాడు మాగూడెమంతా గ్రామంలో ప్రవేశించింది నరశింహంగారు వాళ్ళకులస్థుడిని కొట్టారని ఏగాగ్గె లేనే గ్రామపెద్దలంతాయిని పాటి వాడుకనే అభిమానంతో సమర్థించి తప్పంతామాలవాడిదే అని చెప్పి పంపించేశారు. అమ్మయ్యా బ్రతుకుజీవుడా అనుకొని నరశింహంగారు యింటికి చేరుకున్నారు.

రాత్రంతా నిద్రపట్టలేదు. ఏం చెయ్యడం? తోటలో అన్నీ పోతున్నాయి దానికి ఉపాయం ఏమిటి?

ప్రక్కనున్న భార్య భర్తకేసిచూసి, ఎందుకండీ? యింత బాధపడుతున్నారు ఈమాత్రం కేనా? దయాపటలుస్తే యింతే. మీచేతిలో వుండనే ఉన్నాయికదా, మంత్రాలు. వీళ్లు మంత్రించి తోటలో జల్లండి, ఎవడు ఏది ముట్టుకున్నా అక్కడే చచ్చిపోతాడు' అని ఓచిన్న సలహా అందించింది,

భార్యసలహాఇ లేయి చ్చింది. కానినరసింహం గారుపక్కనుండిలేచి 'ఏమిటిమంత్రాలా! అవ్వేనాకేం తెలుసు, ఊరికే హంగామా చేస్తున్నానుకాని నాకే మంత్రాలు తెలిస్తే యిల్లాగ ఉంటానా?

ఏదో ఎలాగో అల్లాగ రెండురూపాయలు ఆడుక్కోడానికి వేసిన ఎత్తుకాని నాకేం తెలియవు మంత్రాలు' అన్నాడు వెర్రిమొహంవేసుకుని.

ఇన్నాళ్లుగా తన భర్త మహామంత్రవేత్తకదా అని రొమ్మువిరుచుకుతిరిగిన భార్య ఆశ్చర్యపడిపోయింది.

ఇక తెల్లవారుతోందనగా ఒక [illegible]యానికి వచ్చాడు నరసింహంగారు. సూత్రవాక్యతో కొట్టి గెలవలేము. ఎల్లాగైనా మంత్రాలూ, మందులూ, అంటూ భయపెడితే ఆ భయంతోనైనా తోటగట్టు కురారు, అందులోనూ చదువు సంధ్యలు లేని అమాయకులు చాలా బాగుంది ఉపాయం అనుకున్నాడు. లేచిలిన్నాడు తోటలోకి బయలుదేరాడు. తోటలో ఉన్న వాటినన్నిటిని [illegible] 'జాగ్రత్త' చూడండి [illegible] నాకు తెలియకుండా ఏ దొంగతనం జరిగినా సరే [illegible] అక్కడ చచ్చిపోవలసిందే? మంత్రంవేస్తు జల్లుతున్నాను జాగ్రత్త ఎవరు తోటలో అడుగుపెట్టినా [illegible] కాని అక్కడే చచ్చిపోతారు. జాగ్రత్త ముందుగా చెప్పి పెడుతున్నాను' అని నరసింహంగారు తోటలో అందరినీ బెదిరించి వెళ్లిపోయాడు అక్కడక్కడ నీళ్లుజల్లి నోటితో ఏదో పలుకుతూ,

ఆయన మంత్రాలని బెదరించినప్పటినుంచీ చుట్టుప్రక్కల గూడేలన్నీ బెదిరిపోతున్నాయి. ఏ దూడ ఆ తోట గట్టుకెడుతుందో, ఏ కుఱ్ఱవాడు తోటగట్టు కెడతాడో ఏం ప్రమాదం వాటిల్లుతుందో అని హడలిపోతున్నారు,

అయినా దూడలు పచ్చగడ్డితింటూనే ఉన్నాయి కొబ్బరిపళ్ళు రాలినప్పుడల్లా పిల్లలు దొంగతనంగా తీసుకెడుతూనే ఉన్నారు. అయినా ఎవరికీఏం ప్రమాదం జరగలేదు.

అసలుమంత్రంలో శక్తి ఉంటేగా?

పాపం అమాయకంగా ఏమీ తెలియక బెదిరి అనుమానపడుతున్నారు అక్కడి ప్రజలందరూ. రోజు రోజుకీ నరసింహంగారంటే ద్వేషం పెరిగిపోతోంది

అవి వర్షాకాలపురోజులు, అందులోను పల్లెటూళ్ళు. ఆరోగ్య సౌకర్యాలు బొత్తిగా సున్న.

ఎక్కడచూచినా రోగాలు చావులు కలరా వ్యాధులు వ్యాపించి ఉన్నాయి, వచ్చిచూసి మందిచ్చే నాధుడు లేడు. అమాయకపల్లె ప్రజకి [illegible] తెలియవు ఇల్లాగుంది వాతావరణం. [illegible] కలరా నరసింహంగారి తోటసరిహద్దు [illegible] కూడా ప్రవేశించింది, గూడేలన్నీ కలరావ్యాధి[illegible] యున్నాయి. ఒక మూల వర్షాలు [illegible] రోగాలు దీని సాయం నరసింహంగారి మంత్రం ఏ ప్రమాదంన తీసుకొస్తుందో అనే భయం. చాలా భీకరంగా ఉంది.

అప్పుడే చావులు కూడా ప్రారంభించాయి. నరసింహంగారితోటలో దొంగతనం చేసినవాళ్లు చచ్చిపోయారు కలరావ్యాధివల్ల.

కాని అమాయకులకు ఏంతెలుసు. [illegible] నరసింహంగారు మంత్రంవేసి జల్లారు, అం[illegible] [illegible] మంత్రం [illegible] అని [illegible] నరసింహంగారంటే [illegible] అనుమానం ప్రబలిపోయింది [illegible] చావులు నరసింహంగారే [illegible]. యిదే వాళ్ళ అనుమానం

గూడెంలో చాలామంది చచ్చిపోయారు. యింక గూడెం సహించలేక పోయింది దానికి సాయం దూడలు కొన్ని చచ్చిపోయాయి. దాంతో అనుమానం మరీ బలపడింది. గూడెంవాళ్లంతా నడవండంటే నడవండన్నారు. తిన్నగా గూడెమంతా నరసింహంగారి యిల్లు చేరుకుంది.

ఒకటే హాహాకారాలు, ఒకే ద్వేషవాతావరణం. ఎక్కడవిన్నా "నరసింహంగారిని యివతలకు లాక్కురండి కొట్టండి నరకండి ఎంతమందిని పొట్టబెట్టుకున్నాడో" అని కేకలు. చాలా

భయంకరంగావుంది. ఒకమూల హోరునవర్షం. ఒకమూల అమాయక కూలీజనం హాహాకారాలు

ఊరివారందరూ ఏం తెలియక ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నారు, పెద్దలందరూ నరశింహంగారింటికి వచ్చారు. ఏం బోధపడ్డంలేదు అన్నీఅడుగుతారు.

ఎవరినోటంటవిన్నా ఎవరు పెదవిప్పినా ఒకటేమాట. "నరశింహంగారు మంత్రం నీళ్ళు జల్లారు గూడెమంతా బలిఅయింది" అనేకేకలు.

మొత్తంమీద నరశింహంగారిని బలవంతంగా యువకులు తీసుకొచ్చారు. ఒణికి పోతున్నాడు ఈ జనసమూహాన్ని చూసి నరశింహంగారు.

నరశింహంగారు యువకులు రావడమేమిటి. పిడుగులు పడ్డట్టు "లాక్కురండి కొట్టండి పొడవండి" ఒకటేకేకలు, పెద్దలు అందరినీ ఊరుకోబెట్టారు అన్నీ సర్దుబాటు చేస్తామని.

ఇంతలో యువకుడొకడు నరశింహంగారి దగ్గరకు వచ్చి చెవిలో ఏదో ఊదాడు.

"కమ్యూనిస్టుల ఆధ్వర్యాన మాలగూడేలన్నీ దోపిడీకి గ్రామంలో ఎత్తాయి చాలా ప్రమాదంగా యుంది. వెంటనే మలబార్ పోలీసు సహాయం అవసరం. రక్షించాలి, అని ఒక కబురుచేయించు ప్రక్కనేవుంది పోలీస్‌స్టేషన్" అని సలహా యిచ్చాడు. ఎన్నాళ్ళనుంచో ఈ గూడెంమీద పగ తీర్చుకుందామని ఎదురు చూస్తున్న ఒక ఇద్దరు యువకులు

ప్రక్కనున్న గ్రామపెద్దలు ఈ సలహాని విని మండిపడ్డారు.

"చూస్తున్నాముగా ప్రక్కజిల్లాలలో పాత కక్షలుపెట్టుకుని నీలాగే పుకార్లు పుట్టింస్తూంటారు కమ్యూనిస్టులని అయిన దానికీ కాని దానికీ.

"ఆదును చూసుకొని పోలీసు దళంవచ్చి అయినవారినీ కానివారినీ చావమోది వున్నవన్నీ చేతపట్టుకపోవడంకళ్ళారా చూస్తున్నాంగా. వాలు వీళ్ళని కొట్టించడానికి పోలీసుల్ని కబురు చేస్తే ఇద్దరినీ తన్ని పుస్తెలుకూడా లాక్కుపోతారు. తెలిసిందా? ఏదో శాంతంగా యుంది గ్రామం. బయలుదేరావు గ్రామరక్షకుడివి, అనవసర గొడవలు చేయకండి" అని మందలించి యువకుడిని పంపేస్తాడు గ్రామపెద్ద,

ద్వేషంతో మండుతూన్న గూడెం జనాన్ని యిటు నరశింహంగారినీ దగ్గర నిలపెట్టుకొని గ్రామ పెద్ద నరశింహంగారిని నిజంచెప్పమని అడుగుతాడు. "నాకేంతెలియదు ఏదోభయపెడదామని, మంత్రంనీళ్లు అంటూ జల్లాను, నాకేంతెలియదు. నిజంగా నాకు మంత్రాలురావు" అని నరశింహంగారు ఒణికిపోతూ సమాధానమిచ్చాడు

గూడెం జనమంతా. "కాదు కాదు అంతా ఈయనచేసిందే ఈయనని శిక్షించాలి" అనికేకలు.

మొత్తంమీద గూడెం జనానికి నరశింహంగారి సంగతి బోధించి బ్రతిమాలి, నరశింహంగారిచేత మందుల ఖర్చుక్రింద 200 రూ॥ యిప్పించి అతికష్టంమీద సాగనంపాడు జనాన్ని గ్రామపెద్ద.

నరశింహంగారు అంతవరకూ గ్రామంలోనూ, తోటలలోను, మందులు, మంత్రాలు అని చెప్పుకుని డబ్బు తీసుకొన్నందుకు అందరూ హేళన చేశారు.

ఎంతో సిగ్గుపడ్డాడు నరశింహంగారు. వూరిపెద్దలు మేనమామా మొదలయిన వాళ్ళందరూ నరశింహంగారిని "నోరాడితే రంకుపి" తోట వాళ్ళని బెదిరించడానికి యింతగొడవ తీసుకొస్తావా, మాకు తోటలు లేవు, ఎక్కడకిపోతు గొబ్బరికాయలూ అవీ, ఏదో, చూసీ చూడనట్టు పోవాలి. బుద్ధి తెచ్చుకో. మొదట మంత్రాలు తెలుసునని ప్రగల్భాలు చెప్పుకోవడమెందుకు, ఇప్పుడు కాళ్లు పట్టుకోవడ మెందుకు" అని మందలించారు పెద్దలు,

ఇడిశే తిట్టారు, బ్రతికి బయటబడ్డాంకదా అని ఒక నిట్టూర్పు విడిచాడు నరశింహంగారు.

గూడెంలో రోగాలు, చావులూ మెల్లిగా చల్లారాయి. అంతదాకా సూర్యరశ్మి లేకుండా కొట్టి కురుస్తూన్న వర్షాలు ఆగిపోయాయి.

వాతావరణమంతా ప్రశాంతం ఐంది.